

WORSTELING OP DE APENROTS VAN PINTER

'De thuiskomst'

WAT: toneel
WIE: Internationaal Theater Amsterdam
SPEL: o.a. Gijs Scholten van Aschat, Maria Kraakman, Fred Goessens
INFO: ita.nl
★★★★☆

De apenrots is er niets bij. Bokito heeft het ongetwijfeld makkelijk vergeleken met weduwnaar Max, die als een waar patriarch met ferme hand de scepter

zwaait over het mannenhuishouden waar zijn zoons Lenny en Joey en zijn broer Sam deel van uitmaken. Maar de voormalige slager wordt ouder en ziet zijn macht steeds verder afbrokkelen.

De *thuiskomst* van Harold Pinter lijkt een hyperrealistisch stuk, met personages die zich overduidelijk in een bepaald milieu bewegen. Ontblote bovenlijven, dikke gouden kettingen en trainingsbroeken maken duidelijk dat men hier net wat

ruwer met elkaar om gaat. Maar dan staat de oudste zoon Teddy, die als academicus een nieuw leven heeft opgebouwd in Amerika, onverwachts met zijn vrouw Ruth op de stoep.

Haar aanwezigheid maakt nogal wat los in dit mannenbolwerk en al snel wordt duidelijk dat wat zo realistisch leek, steeds gekkere vormen aanneemt. Zo maakt haar schoonvader haar openlijk uit voor hoer en vindt de aalgladde Lenny het totaal verwerpelijk dat zijn broer Teddy zijn broodje kaas heeft opgegeten, terwijl hij het ondertussen de normaalste zaak vindt om diens vrouw op te vrijen.

Nanouk Leopold vergroot dat absurdisme uit door de acteurs in een grote witte ruimte te plaatsen, waardoor de focus op de tekst en het non-verbale spel komt te liggen. En daar weet dit ensemble wel raad mee. Van de wat eenduidiger rollen van de goeie Sam (Fred Goessens) en de

niet al te snuggere bokser Joey (Achraf Koutet) tot die van de sarrende, ongrijpbare Lenny (intrigerend gespeeld door Majd Mardo) en de haast stoïcijnse Teddy (Aus Greidanus jr.). Maria Kraakman laat heel mooi de gevaarlijke dubbelheid van Ruth zien en Gijs Scholten van Aschat bewijst met zijn gelaagde vertolking van Max wederom tot de beste acteurs van Nederland te behoren.

Toch voelt deze uitvoering over de hele linie wat

langdradig. Leopold heeft onvoldoende reliëf aangebracht en ze wisselt het spel af met moeilijk te plaatsen videoprojecties van geabstraheerde 'man-netjes' en lichaamsdelen. Het decor van Elsje de Bruijn is wat dat betreft veelzeggender. Max mag dan als een soort opperhoofd in zijn 'mancave' de lakens uitdelen, op het eind blijkt dat het toch de vrouw is die het voor het zeggen heeft.

Esther Kleuver



Lenny (Majd Mardo) schrikt er niet voor terug de vrouw (Maria Kraakman) van zijn broer op te vrijen.

FOTO DIM BALSEM

CULTUUR & THEATER

'BOTOX IS VOOR ANDEREN'

Archieff heeft een op haar eerste foto

Dit is een artikel uit een Nederlandse cultuur- en theaterpublicatie. Het bevat een grote foto van een vrouw met rood haar en een rode top, en een kleinere foto van twee vrouwen. De tekst bespreekt de rol van botox in de media en de entertainmentindustrie.

Verf die man roze voor me

THALIA JONES IN 'HET GEDRAGEN' MET ALAN BLOOMFELD EN MARY

'Iedereen herkent die irritaties'